

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 grudnia 1956 r.

Nr 105

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 1202 — Nr 743 z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie nagradzania za uruchomienie nowych produkcji, doskonalenie techniki i wprowadzenie do przemysłu osiągnięć nauki i techniki 1238
- 1203 — Nr 744 z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie skróconego czasu pracy w niektórych zakładach pracy podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego 1239
- 1204 — Nr 745 z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie skróconego czasu pracy w niektórych zakładach pracy podległych Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego 1240
- 1205 — nr 788 z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urządzenia trwałego 1241
- 1206 — nr 804 z dnia 22 grudnia 1956 r. w sprawie środków na rozbudowę morskiej floty handlowej 1243

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

- 1207 — nr 640 z dnia 11 października 1956 r. zmieniająca uchwałę z dnia 5 marca 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania niektórych rzemieślników 1244

ZARZĄDZENIA:

- 1208 — nr 361 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1956 r. w sprawie odbywania i finansowania praktyk studentów szkół wyższych podległych Ministrom Szkolnictwa Wyższego i Oświaty oraz Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej 1244
- 1209 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu pojazdami samochodowymi, częściami zamiennymi i ogumieniem do tych pojazdów oraz o normowaniu zużycia materiałów pędnych w eksploatacji i obsłudze pojazdów samochodowych 1248
- 1210 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 20 grudnia 1956 r. w sprawie terminu obowiązywania dotychczasowych przepisów o ogólnych warunkach dostawy oraz o trybie zaopatrzenia w wyroby hutnicze, odlewy stalowe nie obrabione, wyroby kute nie obrabione, wyroby blaszane, metalowe artykuły gospodarstwa domowego, używane beczki i bębny blaszane, druty, wyroby z drutów, wyroby śrubowe, artykuły podkownicze i czarne narzędzia 1248
- 1211 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 grudnia 1956 r. w sprawie sprzedaży zbędnych artykułów nabytych na cele zaopatrzenia materiałowo-technicznego 1249
- 1212 — Ministra Finansów z dnia 7 listopada 1956 r. w sprawie terminów składania rocznych sprawozdań finansowych 1249
- 1213 — Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 1956 r. w sprawie zmiany ramowego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw transportu i łączności 1250
- 1214 — Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 1956 r. w sprawie zmiany ramowego planu kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego 1251
- 1215 — Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 1956 r. w sprawie zmiany ramowego planu kont dla działających według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych gospodarstw rolnych 1252
- 1216 — Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 1956 r. w sprawie zmiany ramowego planu kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego 1253
- 1217 — Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 1956 r. w sprawie opodatkowania za 1956 rok przewoźników, byłych członków pomocniczych spółdzielni przewoźowych 1254
- 1218 — Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 1956 r. w sprawie zmiany ramowego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego 1254
- 1219 — Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 1956 r. zmieniające zarządzenie z dnia 8 czerwca 1954 r. w sprawie branżowych planów kont 1255
- 1220 — Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 1956 r. w sprawie szczegółowego planowania pokrycia finansowego w zakresie inwestycji limitowych na rok 1957 1256
- 1221 — Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła z dnia 20 grudnia 1956 r. w sprawie dostosowania przepisów o rozszerzeniu uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych do warunków pracy państwowego przemysłu terenowego 1257
- 1222 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 26 listopada 1956 r. w sprawie ustalenia normy maksymalnego ubytku naturalnego owoców cytrusowych w obrocie detalicznym w okresie letnim 1258
- 1223 — Ministra Rolnictwa z dnia 22 listopada 1956 r. zmieniające zarządzenie z dnia 5 listopada 1952 r. w sprawie nadzoru nad niektórymi środkami żywienia zwierząt 1258
- 1224 — Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z dnia 11 grudnia 1956 r. zmieniające zarządzenie z dnia 31 marca 1955 r. w sprawie zaopatrywania ubezpieczonych i członków ich rodzin w przedmioty ortopedyczne 1259
- 1225 — Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 4 grudnia 1956 r. zmieniające zarządzenie z dnia 30 grudnia 1955 r. w sprawie tymczasowych norm przebiegu niektórych opon samochodowych marki „Stomil” 1259
- 1226 — Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 15 grudnia 1956 r. w sprawie rozszerzenia obowiązku świadczenia usług transportowych 1260

OBWIESZCZENIE

- 1227 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1956 r. o sprostowaniu błędów w uchwale nr 706 Prezydium Rządu z dnia 13 listopada 1956 r. zmieniającej uchwałę nr 344 z dnia 3 maja 1952 r. w sprawie wprowadzenia jednolitych norm i stawek akordowych dla robotników zatrudnionych przy pracach zaladunkowych i wyładunkowych 1260

1202

UCHWAŁA Nr 743 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1956 r.

w sprawie nagradzania za uruchomienie nowych produkcji, doskonalenie techniki i wprowadzenie do przemysłu osiągnięć nauki i techniki.

W celu przyspieszenia postępu techniki pobudzania twórczej inicjatywy pracowników w kierunku doskonalenia techniki i organizacji produkcji, przyspieszenia uruchomienia nowych maszyn, tworzyw i wyrobów, polepszenia ich jakości i własności użytkowych oraz osiągnięć na tej drodze postępu ekonomicznego i obniżki kosztów własnych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

R o z d z i a ł I**Przepisy ogólne.**

§ 1. 1. Za opracowanie i wprowadzenie do produkcji nowych maszyn, urządzeń, tworzyw i wyrobów, unowocześnienie i udoskonalenie produkowanych asortymentów, opracowanie i wprowadzenie nowych lub udoskonalonych metod technologicznych i procesów produkcyjnych właściwi ministrowie przyznają pracownikom, o których mowa w § 2, nagrody na zasadach określonych niniejszą uchwałą.

2. Nagrody przyznawane są zarówno w przypadkach, gdy osiągnięcia, o których mowa w ust. 1, są oparte na krajowych pracach naukowo-badawczych lub rozwiązaniach konstrukcyjnych i doświadczeniach produkcyjno-technicznych, jak również gdy zostały wykorzystane, adaptowane i wprowadzone do produkcji osiągnięcia zagraniczne. Wykorzystanie i wprowadzenie do produkcji osiągnięć, o których mowa w ust. 1, a w szczególności osiągnięć zagranicznych, nie może naruszać praw innych osób, chronionych na podstawie przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami).

§ 2. Za osiągnięcia, o których mowa w § 1, nagradzani są pracownicy biur projektów i biur konstrukcyjnych, instytutów naukowo-badawczych i zakładów przemysłowych biorących udział w prowadzeniu prac naukowo-badawczych, doświadczalnych, konstruktorskich, opanowaniu i wprowadzaniu ich wyników, uruchamianiu produkcji, pracownicy pełniący nadzór nad wykonaniem, badaniem i wprowadzaniem prototypów, pierwowzorów i nowych produkcji oraz pracownicy centralnych zarządów i jednostek równorzędnych, a także pracownicy ministerstw odpowiedzialnych i nadzorujących wykonanie prac w zakresie wprowadzenia nowej techniki lub uczestniczących w ich opracowaniu.

§ 3. Właściwi ministrowie na podstawie zadań narodowego planu gospodarczego ustalają na początku roku planowego wykaz ważniejszych zagadnień z dziedziny nowej techniki w zakresie objętym niniejszą uchwałą i określają grupy pracowników przewidzianych do ich wykonania. Właściwi ministrowie mogą w ciągu roku rozszerzyć wykaz zagadnień i powiększać grupy pracowników przewidzianych do ich wykonania.

R o z d z i a ł II**Zasady ustalania wysokości nagród.**

§ 4. 1. Wysokość nagród należy ustalić na podstawie efektów ekonomicznych uzyskanych w ciągu roku przez gospodarkę narodową w wyniku wprowadzenia osiągnięć, o których mowa w § 1.

2. Efekt ekonomiczny uzyskany w ciągu roku, stanowiący podstawę do ustalania wysokości nagród, należy obliczać przy pełnym wprowadzeniu wyników do produkcji, jednakże w okresie nie dłuższym niż 3 lata od daty wprowadzenia.

§ 5. 1. Przy ustalaniu wysokości nagród za osiągnięcia związane z uruchomieniem nowych i udoskonaleniem produkowanych maszyn, urządzeń, tworzyw i wyrobów należy kierować się wytycznymi zawartymi w poniższej tabeli:

Uzyskana oszczędność roczna w złotych	Wysokość nagrody
do 200 tysięcy zł	do 30%
od 200 tysięcy do 500 tysięcy zł	do 25%
od 500 tysięcy do 1 miliona zł	do 20%
od 1 miliona do 5 milionów zł	do 15%
od 5 milionów do 20 milionów zł	do 10%
od 20 milionów do 50 milionów zł	do 5%
powyżej 50 milionów zł	do 3%

2. Za opracowanie i wprowadzenie w zakładzie produkcyjnym nowych metod technologicznych lub procesów produkcyjnych nagrody należy ustalać w wysokości: w zakładach produkcji masowej i wielkoseryjnej — do 15% uzyskanych efektów ekonomicznych i w zakładach produkcji małoseryjnej i indywidualnej — do 30% tych efektów.

3. W razie gdy przedmiotem opracowania jest szczególnie trudne zagadnienie, którego rozwiązanie lub wprowadzenie wyników do produkcji wymaga przeprowadzenia badań naukowych i prac doświadczalno-konstrukcyjnych albo zorganizowania brygady spośród pracowników instytutów naukowo-badawczych, zakładów naukowych, centralnych biur konstrukcyjnych i zakładów przemysłowych wprowadzających osiągnięcia do produkcji, wysokość nagrody powiększa się o 1/3 w stosunku do wytycznych zawartych w tabeli.

§ 6. 1. Właściwi ministrowie mogą w zależności od stopnia ważności zagadnienia dla gospodarki narodowej, trudności technicznych przy opracowywaniu, stopnia nowości technicznej, terminowości wykonania i innych podobnych okoliczności podnoszących wartość opracowania, zwiększać lub obniżać wysokość nagród w stosunku do wytycznych określonych w § 5 ust. 1 i 2.

2. W przypadku szczególnych trudności w obliczeniu efektów ekonomicznych wysokość nagrody ustala właściwy minister szacunkowo.

R o z d z i a ł III**Wypłacanie nagród.**

§ 7. 1. Wypłata nagród następuje po wprowadzeniu do produkcji wyników prac, o których mowa w § 1.

2. Przed wprowadzeniem wyników do produkcji właściwy minister może wypłacać zaliczki na poczet nagrody w miarę wykonywania i przyjmowania poszczególnych etapów prac.

§ 8. W razie opóźnienia planowanych terminów wykonania prac związanych z wprowadzeniem nowej techniki właściwy minister może pozbawić winnych opóźnienia całkowicie lub częściowo nagrody.

§ 9. Niewykonanie przez zakłady produkcyjne planowych zadań w zakresie produkcji, obniżki kosztów remontów, inwe-

stycji itp. nie może być powodem nieprzyznania lub zmniejszenia nagrody.

§ 10. Jeżeli efekt ekonomiczny, uzyskany przez gospodarke narodową i będący podstawą do ustalenia wysokości nagrody, obliczony został wadliwie i korzyści gospodarcze osiągnięte faktycznie okazały się większe niż obliczono początkowo, właściwy minister może w ciągu 3 lat od wprowadzenia do produkcji osiągnięć, o których mowa w § 1, zlecić wypłacenie dodatkowej nagrody w wysokości uwzględniającej faktycznie uzyskane efekty.

§ 11. Kwoty otrzymane przez pracowników tytułem nagród są wolne od podatków i ciężarów publiczno-prawnych.

R o z d z i a ł I V

Zródła finansowania.

§ 12. Na finansowanie nagród przewidzianych w niniejszej uchwale zainteresowani ministrowie utworzą fundusz nagród z narzutów na koszty przedsiębiorstw im podległych.

§ 13. 1. Narzuty powinny być ustalane w wysokości zapewniającej pokrycie przewidywanych na dany rok nagród.

2. Uchwała Rady Ministrów w sprawie zatwierdzenia narodowego planu gospodarczego ustali corocznie wysokość kwot przeznaczonych na te nagrody i rozdział ich na poszczególne resorty.

3. Nagrody mogą być przyznawane i wypłacane jedynie w ramach kwot przewidzianych dla danego resortu stosownie do przepisu ust. 2.

§ 14. 1. Funduszem nagród dysponuje właściwy minister.

2. Właściwi ministrowie mogą przeznaczyć nagrody ze swego funduszu nagród dla pracowników innych resortów, a zwłaszcza dla pracowników jednostek podległych Polskiej Akademii Nauk i Ministrowi Szkolnictwa Wyższego, biorących udział w pracach, o których mowa w § 2.

3. Właściwi ministrowie mogą swoje uprawnienia w zakresie nagradzania, określone w niniejszej uchwale, przekazać organom podległym.

4. Środki przekazane zakładom pracy pozostają w dyspozycji rady robotniczej.

§ 15. Właściwi ministrowie wydadzą w swoim zakresie działania w porozumieniu z odpowiednimi zarządaniami głównymi

związku zawodowego regulaminy w celu dostosowania przepisów niniejszej uchwały do specyfiki podległych im resortów, a przede wszystkim ustalając szczegółowe zasady określenia wysokości nagród, obliczenia efektów gospodarczych, podziału prac na etapy uprawniające do wypłacania zaliczek na nagrody oraz trybu dokonywania wypłaty nagród.

R o z d z i a ł V

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 16. Przepisy niniejszej uchwały nie mają zastosowania do prac i osiągnięć, o których mowa w § 1 ust. 1, stanowiących wynalazki, wzory użytkowe, udoskonalenia techniczne i usprawnienia w rozumieniu przepisów o wynalazczości pracowniczej, za które to projekty racjonalizatorskie przysługuje wynagrodzenie ustalone przepisami uchwały nr 911 Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1955 r. w sprawie zasad wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonalień technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr 122, poz. 1597) i zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8 czerwca 1956 r. w sprawie rozpowszechniania pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonalień technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr 49, poz. 564).

§ 17. Otrzymujący nagrodę w trybie określonym niniejszą uchwałą nie może otrzymać za to samo osiągnięcie innego wynagrodzenia, nagrody lub premii, z wyjątkiem nagrody państwowej za osiągnięcia w dziedzinie nauki i postępu technicznego.

§ 18. Traci moc uchwała nr 381 Prezydium Rządu z dnia 26 maja 1951 r. w sprawie premiowania pracowników przemysłu maszynowego za opracowanie i uruchomienie nowej produkcji (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-51, poz. 680 i z 1955 r. Nr 100, poz. 1394) oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie wymienionej uchwały.

§ 19. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

1203

UCHWAŁA Nr 744 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1956 r.

w sprawie skróconego czasu pracy w niektórych zakładach pracy podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o skróconym czasie pracy szczególnie uciążliwej lub wykonywanej w szkodliwych warunkach (Dz. U. Nr 20, poz. 174) — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres do dnia 31 grudnia 1960 r. skrócony czas pracy w następujących zakładach podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego:

— w Poznańskich Zakładach Elektrotechnicznych w Poznaniu,
— w Elektrotechnicznych Zakładach Wytwórczych w Piastowie,
— w Bielskich Zakładach Elektrotechnicznych w Bielsku-Białej —

w oddziałach i na stanowiskach pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Czas pracy pracowników zatrudnionych w zakładach i na stanowiskach określonych w § 1 ogranicza się do 6 godzin na dobę i do 36 godzin tygodniowo.

2. W zakładach pracy o ruchu ciągłym kierownictwo zakładu może — po każdorazowym uzyskaniu zgody właściwego zarządu okręgowego Związku Zawodowego Metalowców

— przedłużyć czas pracy ponad 36 godzin do 42 godzin tygodniowo, z tym że praca ponad 36 godzin tygodniowo opłacana będzie według zasad przewidzianych dla wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

3. Pracownicy zatrudnieni w niedzielę powinni otrzymać w zamian wolny dzień w tygodniu, z tym że co trzy tygodnie dzień odpoczynku powinien przypadać w niedzielę.

§ 3. Minister Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Centralną Radą Związków Zawodowych może przywrócić normalny czas pracy — przed upływem okresu czasu podanego w § 1 — w zakładach objętych niniejszą uchwałą po zastosowaniu takich urządzeń ochronnych lub wprowadzeniu takich zmian w warunkach produkcyjnych, które usuną szkodliwość warunków pracy.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Maszynowego.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz